

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2009. január 15. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a **Békés Megyei Bíróság** 2008. október 2. napján kihirdetett **12.B.207/2008/7.** számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a** azzal, hogy a cselekmény megnevezése helyesen: **testi sértés büntette** [Btk. 170. § (1) bekezdés, (5) bekezdés I. fordulat].

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A megyei bíróság a vádlottat bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntetében, amelyért 1 év börtönre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének hosszabb időtartamban történő megállapítása és a felfüggesztés tartamára pártfogó felügyelet elrendelése, valamint külön magatartási szabály előírása végett.

A fellebbviteli főügyészség - az indokolás azon megváltoztatása mellett, hogy a vádlott a bűncselekményt az életveszélyre kiterjedő eshetőleges szándékkal követte el - az ítélet megváltoztatását, a szabadságvesztés felfüggesztése próbaidejének hosszabb tartamban történő megállapítását, pártfogó felügyelet elrendelését, valamint azon magatartási szabály előírását indítványozta, hogy a vádlottnak pszichiátriai gondozóban kell jelentkeznie, és szükség esetén beleegyezésével gyógykezelésnek kell alávetnie magát.

Az ügyészi fellebbezés a vádlott tudattartalmát érintően alapos, egyebekben alaptalan. Az ítéltábla a Be. 348. § (1) bekezdése alapján eljárva az ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan megtartása mellett folytatta le a tárgyalást. Az ügy ténybeli és jogi elbírálásához szükséges körben és mélységben a bizonyítást

felvette, további bizonyításnak helye nincs [Be. 353. § (1) bekezdése], erre irányuló indítványt az arra jogosultak sem terjesztettek elő.

A megyei bíróság a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelve [Be. 78. § (3) bekezdése], indokolási kötelezettségének eleget téve állapította meg a tényállást. A bizonyítékok értékelését illetően az ítélet tábla osztotta a fellebbviteli főügyészség indítványát, ami a sértett rendőri jelentésben (nyomozati iratok 49. oldal) foglalt előadásának a bizonyítékok köréből történő kirekesztését illeti.

A Be. 168. § (1) bekezdése értelmében „A gyanúsított és a tanú kihallgatásáról, illetőleg a szembesítésről jelentés nem készíthető.”. Ebből következően az elsőfokú bíróság helytelenül járt el, amikor bizonyítékként értékelte a sértettnek rendőri jelentésbe foglalt, a bűncselekmény helyszínén tett előadását (ítélet 4. oldal 6. bekezdése), s ezért azt az ítélet tábla mellőzte a bizonyítékok közül. Figyelemmel a megyei bíróság által helyesen figyelembe vett további bizonyítékokra, ez a mellőzés a tényállást nem tette megalapozatlanná.

Az elsőfokú bíróság indokolása egyben logikus és iratszerű volt, az ennek révén megállapított tényállás pedig csak az alábbiak szerint szorult helyesbítésre, illetve kiegészítésre az iratok alapján [Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja]:

A másodfokú bíróság az elmeszakértői vélemény (nyomozati iratok 485. és 493. oldal), illetve a nyilvános ülésen becsatolt pszichiátriai lelet alapján kiegészítette a tényállást azzal, hogy a vádlott elmeállapotából eredő bűnismétlés veszélye nem áll fenn, személyiségzavarának egészségügyi intézetben történő kezelése csak a szorongásos tünetek erősödése esetén szükséges. Jelenleg házi orvosi ellenőrzés mellett gyógyszerrel szed.

Mellőzte ugyanakkor az ítélet tábla a tényállásból az orvosi beavatkozás szükségességének és a gyógyulás szövődmény mentességének feltételezésére való utalásokat (ítélet 3. oldal 2. és 4. bekezdése), tekintettel arra, hogy mindkettő ténylegesen bekövetkezett.

Mindezekkel együtt a tényállás teljes egészében megalapozott lett, s ezáltal irányadó volt a felülbírálat során.

Bf.II.400/2008/3.

A tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségének fennállására, a testi sértésre irányuló szándékára. Tévedett azonban, amikor az életveszélyes eredmény tekintetében csak a vádlott gondatlanságát állapította meg.

A vádlott négy esetben, ezek közül kétszer közepes erővel támadta a sértett köztudomásúan is életfontosságú szerveket tartalmazó testrészeit. Az egyik szúrás (amely a kés kiképzése és a behatolás nem pont merőlegessége folytán szúrt-vágott sebet ejtett), egy áthatoló mellkasi, közvetlen életveszélyt okozó sérülést, a másik közepes erejű szúrás pedig az arcon áthatoló, szájüregbe behatoló, nyelvsérüléssel is járó szúrt-vágott sérülést eredményezett. Az elkövetés eszközére, a sérülések számára, két esetben szúrt jellegére, a támadás erejére és a támadott testtájékok életfontosságú képleteket tartalmazó jellegére tekintettel a vádlott - beszámítási képességének korlátozottsága ellenére is - nyilvánvalóan előre látta, hogy cselekményével akár életveszélyes sérülést is okozhat, azonban ennek a lehetőségébe belenyugodott.

Az ítéletábra ezért az elsőfokú bíróság indokolását megváltoztatva azt állapította meg, hogy a bűncselekmény eredménye tekintetében a vádlott eshetőleges szándéka állt fenn [Btk. 13. § II. fordulata].

A megyei bíróság ezzel együtt is a bűncselekményt helyesen minősítette, s a másodfokú bíróság csak a bűncselekmény rendelkező rész szerinti megnevezését helyesbítette a Be. 258. § (2) bekezdés d) pontjában, illetve a Legfelsőbb Bíróság Bkv. 61. számú véleményében foglaltaknak megfelelően.

A büntetés felülbírálata során a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket túlnyomórészt helyesen sorolta fel. Ugyanakkor további súlyosító körülményként értékelte a testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottságát, valamint mellőzte az enyhítő körülmények közül - a fentiekre figyelemmel - az eredmény tekintetében fennálló gondatlanságra utalást.

Az ítéletábra a bűnösségi körülmények változásával együtt is azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság olyan törvényes nemű és - az enyhítő rendelkezések helyes alkalmazásával megállapított - mértékű büntetésre ítélte a vádlottat, amelynek lényeges súlyosítása nem indokolt, a további enyhítésére pedig nincs alap.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a megyei bíróság helyesen alkalmazta a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó törvényi rendelkezéseket, s a próbaidő tartamát is olyan mértékben állapította meg, amely ugyan a törvényi minimummal [Btk. 89. § (3) bekezdése] egyező, azonban a bűncselekmény indító okára, a sértetti provokációra, a bűncselekmény személyhez kötöttségére, a vádlott addigi kifogástalan életvezetésére, megbánó magatartására tekintettel nem indokolt a felemelése.

Az ítéletábra ugyancsak alaptalannak találta a pártfogó felügyelet elrendelésére irányuló indítványt.

Pártfogó felügyelet elrendelésének akkor van helye, ha a próbaidő eredményes elteltéhez az elkövető rendszeres figyelemmel kísérése szükséges [Btk. 89. § (1) bekezdése]. A vádlott büntetlen előéletű, a bűncselekmény elkövetésére a sértett hosszú időn át kifejtett és a tényállásbeli napon ismételt tanúsított provokatív, a vádlott rövidzárlati-tudatbeszűkült állapotát kiváltó magatartása vezetett. Az önmagát feljelentő, bűnösségének elismerésére is kiterjedően beismerő vallomást tevő vádlott elmeállapotából eredően a bűnismétlés veszélye nem áll fenn, s mindezek alapján hiányzik a pártfogó felügyelet azon törvényi feltételének a megállapíthatósága, hogy a próbaidő eredményes elteltéhez az elkövető rendszeres figyelemmel kísérése (valamint külön magatartási szabály előírása) szükséges.

Az ezt célzó ügyészi fellebbezés ezért alaptalan volt.

Tekintettel arra, hogy a megyei bíróság további rendelkezései is megfeleltek a vonatkozó jogszabályhelyeknek, ezért az ítélőtábla az ítéletet a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a fentiek szerint helyesbítette a bűncselekmény megnevezését.

A további fellebbezési lehetőség kizártságának megállapítása a Be. 386. §-án alapul.

S z e g e d , 2009. január 15.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.	Mezőlaki Erik sk.	Cserhádi Ágota sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja,előadó	a tanács tagja

Bf.II.400/2008/3.

A Szegedi Ítélőtábla Bf.II.400/2008/3. számú végzése és a Békés Megyei Bíróság 12.B.207/2008/7. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

S z e g e d , 2009. január 15.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke